

O întrebare fără răspuns

Unul ținea un discurs în care își făcea cunoscut în mod impertinent și lăudăros ateismul.

La sfârșit i-a invitat pe cei prezenți la o discuție liberă. Atunci a venit în fața lui o femeie bătrână, încovoiată, și a spus: „Vreau să vă pun o întrebare.”

„Ei, bună doamnă, care ar fi aceasta?”

„Acum câțiva ani am devenit văduvă cu opt copii mici, necăpătuiți și pe atunci nu aveam decât cele necesare și Biblia mea. Din Ea am învățat să iau putere de la Dumnezeu și am reușit să ne descurcăm cum am putut. De acum voi coborî curând în groapă, dar sunt fericită și mulțumită, pentru că știu că mă așteaptă o viață eternă. Aceasta o datorez credinței mele. Deci, spuneți sincer, dumneavoastră ce datorați necredinței dumneavoastră?”

„Păi, dragă doamnă, nu vreau să vă răpesc mângâierea, dar -”

„Acesta nu este un răspuns la întrebare”, a intervenit bătrâna, „trebuie să rămâneți la subiect. Ce câștig aveți de la necredința dumneavoastră?”

Eroul necredinței a încercat încă o dată să iasă din încurcătură, dar totul nu avea să ajute la nimic. Ascultătorii erau de acord cu femeia bătrână, evlavioasă, iar lui nu i-a rămas nimic altceva de făcut, decât s-o șteargă.

Titlul original: „Eine Frage ohne Antwort”
din *Samenkörner (Neue Folge 29) 1935*, pag. 248-249.